

РЕШЕНИЕ

№ 5403

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20211110169840 по описа за 2021 година

Предявен е осъдителен иск по **чл.222,ал.3 КТ**.

В исковата молба от името на **ищцата** А. Д. Т. нейният пълномощник твърди , че доверителката му е работила по трудово правоотношение с ответното дружество през периода от 07.10.2008г. до 01.10.2020г. , изпълнявайки длъжността „представител, бизнес услуги”. Със заповед № 2895/21.09.2020г. на управителя на „А ТЕАМ”ООД трудовия договор е бил прекратен. Като служител при ответника ищцата придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намарен размер по чл.68а КСО , тъй като към датата на уволнението ѝ– 01.10.2020г. тя е имала изискуемия осигурителен стаж по чл.68,ал.2 КСО от 35 години и 6 месеца (защото общия ѝ осигурителен стаж е бил 41 години , 7 месеца и 24 дни) , но не е била на изискуемата възраст по чл.68 ,ал.1 КСО , тъй като до навършването на изискуемите 61 години и 6 месеца са ѝ оставали 11 дни. Поради тази причина ищцовата страна счита , че с оглед чл.222,ал.4 КТ ищцата има право на еднократното обезщетение по чл.222,ал.3 КТ в размер на шест месечени брутни трудови възнаграждения , тъй като стажът ѝ при ответника е повече от десет години.

Искането на ищцата към съда е да осъди ответника в качеството му на нейн бивш работодател да ѝ заплати еднократно брутно обезщетение по чл.222,ал.3 КТ *във връзка с чл.222,ал.4 КТ*, дължимо поради придобиване от ищцата на право на пенсия по чл.68а КСО преди прекратяване на трудовото ѝ правоотношение с ответника със заповед № 2895/21.09.2020г. на управителя на „А ТЕАМ”ООД след отработен 10 годишен трудов стаж при същия работодател, представляващо шест брутни месечни трудови възнаграждения, в размер на **4 538,40 лв.**

В хода на процеса пълномощникът на ищцата поддържа предявения иск. При

устните състезания на 10.03.2023г. адвокатът на ищцата е пледирал за уважаване на иска. Съдържащите се в исковата молба доводи за основателността на иска са посочени и в писмената защита, депозирана на 16.03.2023г. от пълномощника на ищцата.

Ответникът – С *оспорва* иска изцяло по основание и по размер видно от изявленията на пълномощника в представения на 17.02.2022г. отговор на исковата молба. Твърди се, че не е доказан притежавания от ищцата осигурителен стаж по чл.68,ал.2 КСО към датата на прекратяването на трудовото правоотношение между страните. Според ответната страна за ищцата не е възникнал вземане за обезщетение по чл.222,ал.3 КТ във връзка с чл.222,ал.4 КТ, тъй като преди уволнението тя не е упражнила правото за пенсиониране по чл.68а, ал.1 КСО. Посочва се, че обезщетение по чл.222,ал.3 КТ във връзка с чл.222,ал.4 КТ не се дължи на ищцата, тъй като ѝ е било изплатено обезщетение по чл.220,ал.1 КТ, а „двете обезщетения не се комулират“. Допълва се, че е недоказан размера на претендираното от ищцата обезщетение.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ответника поддържат оспорването на иска. При устните състезания на 10.03.2023г. адвокат на ответника е пледирал за отхвърляне на иска.

Софийски районен съд, 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Относно процесуалния ред за разглеждане на предявения иск:

Осъдителният иск по **чл.222,ал.3 КТ** (за обезщетение за прекратяване на трудов договор след придобиване на право на пенсия за изслужено време и старост) подлежи на разглеждане ***по общия исков ред по чл.124 и сл. ГПК в част II от ГПК***, а не по реда на *бързото производство по чл.310 –чл.317 ГПК в част III от ГПК*. Това е така, тъй като исковете за обезщетения по трудово правоотношение (освен тези по чл.225,ал.1 КТ) не са посочени в чл.310 ГПК и

следователно този процесуален ред е неприложим за тяхното разглеждане. *Производството по чл.310 –чл.317 ГПК се прилага само за разглеждане на исковете по чл.310 ГПК, но не и за други искове, за които това не е предвидено в закон* (по аргумент от чл.310,т.5 ГПК). Тъй като установява изключение от общия исков ред, правната норма на чл.310 ГПК не може да бъде тълкувана разширително, нито да бъде прилагана по аналогия. Това означава, че *нито по искане на страните, нито служебно по преценка на съда бързото производство по чл.310 –чл.317 ГПК не може да бъде прилагано за разглеждане на други искове освен изброените в чл.310 ГПК или в друг закон*.

Относно основателността на осъдителния иск по чл.222,ал.3 КТ:

Предявеният иск е **ОСНОВАТЕЛЕН**.

Като писмени доказателства по настоящото дело са представени трудов договор от 06.10.2008г. между страните и уволнителна заповед № 2895/ 21.09.2020г. на управителя на „А ТЕАМ“ООД, както и Справка актуално състояние на всички трудови договори за А. Д.

Т. , издадена от ТД – София на НАП , от които се установява , че е съществувало трудово правоотношение между ищцата и ответника през периода *от 06.10.2008г. до 01.10.2020г. , т.е. повече от 10 години.*

По делото е представено писмо , изх. № 1019-40-320#2/19.10.2022г. ОТ ДИРЕКТОРА НА тп – Софий-град на НОИ, в което е удостоверено , че към 01.10.2020г. (датата на уволнението ѝ – б.с.) ищцата А. Д. Т. е имала **осигурителен стаж от 41 години , 7 месеца и 14 дни**, т.е. по-голям от изискуемия стаж по чл.68,ал.2 КСО от 35 години и 6 месеца.

В настоящото съдебно производство е представено и писмо , изх. № 1019-40-320#1/11.10.2022г. ОТ ДИРЕКТОРА НА тп – Софий-град на НОИ, в което е удостоверено , че на ищцата А. Д. Т. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст , считано *от 11.10.2020г.* , т.е. към 11.10.2020г. ищцата е придобила правото на пенсия за изслужено време и старост по чл.68 КСО, което означава , че към датата на уволнението ѝ – 01.10.2020г. на нея не са ѝ достигали 11 дни до навършване на изискуемата възраст по чл.68,ал.1 КСО , но е притежавала възрастта , изискуема за придобиване право на намарена пенсия по чл.68а КСО.

От установените факти се налага правния извод , че при прекратяването на трудовото ѝ правоотношение на 01.10.2020г. за ищцата се е породило правото по чл.222,ал.3 КТ. За възникването на това право е без правно значение на какво основание и по чия вина е било прекратено трудовото правоотношение.

Според **чл.222,ал.3 КТ** при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основаниято за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, а *ако е работил при същия работодател през последните 10 години от трудовия му стаж стаж - на обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца.*

Съгласно **чл.222,ал.4 КТ** право на обезщетение по чл.222,ал.3 КТ възниква и когато при прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителът *отговаря на условията за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от Кодекса за социално осигуряване.*

Според **чл. 68,ал.1 КСО** право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва: 1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. – с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст; 2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с 2 месеца, а от 1 януари 2018 г. – с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст.

Съгласно **чл.68,ал.2 КСО** от 31 декември 2016 г. осигурителният стаж по ал. 1 се

увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на осигурителен стаж 37 години за жените и 40 години за мъжете.

Съгласно **чл. 68а., ал.1 КСО** лицата, които имат изискуемия осигурителен стаж по чл. 68, ал. 2, могат по тяхно желание да се пенсионират до една година по-рано от възрастта им по чл. 68, ал. 1. Пенсията се отпуска от датата на заявлението и се изплаща в намален размер пожизнено.

По настоящото дело не се спори, че **към 01.10.2020г.** (когато е прекратено трудовото правоотношение между страните) *ищецът е отговаряла на условията по чл.68а КСО* , тъй като е имала необходимият трудов стаж за пенсиониране , но не са й достигали няколко дни от изискуемата възраст по чл.68,ал.1 КСО. Това се констатира и по съдържанието на представеното по делото разпореждане № *****/12.01.2021г. на ръководителя на ТП гр. София на НОИ , с което на ищцата е отпусната *право на пенсия за осигурителен стаж и възраст* по чл.68 КСО , считано **от 11.10.2020г.**

Според установената съдебна практика за да възникне правото по чл.222,ал.3 КТ за уволнения работник , *не е необходимо той да е предявил искане за отпускане на пенсия по чл.68 КСО или по чл.68а КСО*. Поради това липсата на искане от ищцата за отпускане на пенсия по чл.68а КСО не е пречка за възникване на правото ѝ на обезщетение по чл.222,ал.3 КТ. Възражението в обратния смисъл на ответника е неоснователно.

Плащането на обезщетение по чл.220 ,ал.1 КТ (за неспазено предизвестие при уволнение) не погасява взмането на обезщетение по чл.222,ал.3 КТ. Възражението на ответника за недопустимост на комулирането на тази две обезщетения е неоснователно.

От установените факти се налага правния извод , че при прекратяването на трудовото ѝ правоотношение на 01.10.2020г. за ищцата се е породило правото по чл.222,ал.3 КТ.

Според чл.222,ал.3 КТ вземането за обезщетение по този законов текст е в размер на *6 brutни трудови възнаграждения*, ако работникът или служителът е работил при същия работодател през последните десет години от трудовия му стаж, както е в разглеждания случай.

Според приетото в съдебното заседание на 10.03.2023г. заключение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, брутното трудово възнаграждение на ищцата по смисъла на чл.228 КТ е било в размер на 756,40 лв, а размерът на обезщетението по чл.222,ал.3 КТ , равняващ се на шест нейни brutни работни заплати е **4 538,40 лв.** По делото не са представени доказателства тази сума да е изплатена от ответника на ищцата , поради което тя следва да ѝ бъде присъдена. Искът по чл.222,ал.3 КТ следва да бъде уважен изцяло.

Относно предварителното изпълнение на решението :

Според настоящия съдебен състав обезщетението по чл.222,ал.3 КТ не се включва в легалното понятие "обезщетение за работа", въведено от законодателя с редакцията на чл.242,ал.1, in fine ГПК. Това е така, тъй като обезщетението по чл.222, ал.3 КТ се дължи не за конкретно престиран труд , а като гратификация. Поради това съдът не

постановява предварително изпълнение по реда на чл.242,ал.1 ГПК на настоящото съдебно решение в частта му, с която на ищцата се присъжда обезщетението по чл.222,ал.3 КТ.

Искането по чл.242 ГПК на пълномощника на ищцата за допускане на предварително изпълнение на решението следва да бъде отхвърлено.

Относно разноските по делото :

На ищцата следва да бъдат присъдени направените от нея разноски по делото – платеното възнаграждение за един адвокат (600 лв).

Съдът не присъжда разноски и на ответника , тъй като искът е уважен изцяло.

Ищцата е била освободена от внасянето на държавна такса при предявяването на иска и от плащането на депозит за възнаграждението на вещото лице по ССЕ с оглед чл.359 КТ. Следователно с оглед чл.78,ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса за уважения иск, както и платеното от бюджета на съда възнаграждение за вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза (300 лв).

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,68 СЪСТАВ:**

РЕШИ:

ОСЪЖДА „А ТЕАМ”ООД , ЕИК: 121483311, гр.София,район „Триадица” , ул."Шандор Петъофи" № 56, ет.1 , със съдебен адрес : гр. София, бул. „Витоша” № 3, ет.6, чрез адв. В. Д., **ДА ЗАПЛАТИ** на А. Д. Т. , ЕГН: *****, гр. София, ж.к. „Христо Смирненски” , бл.15, вх.1, ет.12, ап.55, със съдебен адрес : гр.София,пл."Македония" № 1, ет.10, ст.5, чрез адв. Д. Н., сумата от **4 538,40 лв** (четири хиляди петстотин тридесет и осем лева и четиридесет стотинки), представляващи еднократно брутно обезщетение по **чл.222,ал.3 КТ във връзка с чл.222,ал.4 КТ**, дължимо поради придобиване от ищцата на право на пенсия по чл.68а КСО преди прекратяване на трудовото й правоотношение с ответника със заповед № 2895/21.09.2020г. на управителя на „А ТЕАМ”ООД след отработен 10 годишен трудов стаж при същия работодател, представляващо шест брутни месечни трудови възнаграждения, заедно със *законовата лихва* върху посочената сума, считано от датата на предявяване на исковата молба- 06.12.2021г. до окончателното й изплащане, както и на основание **чл.78,ал.1 ГПК** сумата от **600 лв** (шестстотин лева), представляваща платеното от ищцата адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „А ТЕАМ”ООД , ЕИК: 121483311, гр.София,район „Триадица” , ул."Шандор Петъофи" № 56, ет.1 , със съдебен адрес : гр. София, бул. „Витоша” № 3, ет.6, чрез адв. В. Д., **ДА ЗАПЛАТИ** на основание **чл.78,ал. 6 ГПК** по сметка на Софийския районен съд сумата от **181,54 лв** (сто осемдесет и един лева и петдесет и четири стотинки), представляваща дължимата *държавна такса* за уважения иск , както и сумата от **300 лв** (триста лева), представляваща платеното от бюджета на съда *възнаграждение* за вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза по делото.

ОТХВЪРЛЯ предявеното от ищцата А. Д. Т. искане по **чл.242 ГПК** за допускане на предварително изпълнение на решението в частта му, с която на ищцата е присъдено обезщетението по чл.222,ал.3 КТ. _

Определението, с което е отхвърлено искането за допускане предварително изпълнение на решението , подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в 7-дневен срок от съобщението (чл.244 ГПК).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____